

"MATELOT"

Supliment al Revistei "România Maritimă și Fluvială Magazin"
Periodic al LIGII NAVALE ROMÂNE

Nr. 10 / 24 Iunie 2008

Se distribuie gratuit

Colegiul de redacție al acestui număr:
Nicu Stănciulescu, Cristian Cazacu, Ilarion Barbu,
Mihai Lucian Căciuleanu, Daniel Șerban

An aniversar pentru Liga Navală Romană dar și 106 ani de la înființarea Ligii Navale a S.U.A.

.....despre Liga Navală a Statelor Unite ale Americii

Liga Navală a Statelor Unite ale Americii este o organizație non-profit dedicată cetățenilor americani și are ca scop prezentarea importanței puterii maritime a SUA pentru asigurarea securității naționale și sprijinirea bărbaților și femeilor care sunt sau au fost în serviciul naval precum și a familiilor acestora.

Liga Navală a SUA a fost fondată în anul 1902 cu sprijinul Președintelui Theodore Roosevelt- cel de-al douăzeci și șaselea președinte al Statelor Unite ale Americii care a servit două mandate între anii 1901 și 1909 - și a fost concepută ca o organizație cetățenească care să fie un sprijin și un liant între toți cei ce sunt sau/și au fost în serviciul maritim american (Marina Militară, Corpul Maritim, Garda de Coastă și Marina Comercială).

Cu frontierele oceanice la est, sud și vest, Statele Unite ale Americii este o națiune maritimă și o puternică forță navală care joacă un rol important în asigurarea securității și menținerii păcii pe glob.

Zilnic, Liga Navală a SUA are două misiuni de îndeplinit:

1. Depunerea unor eforturi educaționale care să informeze națiunea și liderii politici despre importanța vitală a serviciului maritim (naval) pentru țară.
2. Sprijinirea personalului navigant și a familiilor acestora, precum și ajutorarea tinerilor americani prin programe pentru tineret cu specific marinare, inclusiv a Corpului Cadeților ai US Navy și Fundația școlară a Ligii Navale.

Liga Navală alocă cu devotament timp, bani, energie și contribuie la creșterea bunăstării vieții persoanelor legate de activitatea navală și a familiilor acestora.

Consiliul local al Ligii Navale acordă diplome, întocmește liste de onoare anuale cu membrii merituoși ai ligii, organizează cene festive, baluri pentru personalul militar, vizitarea membrilor și a familiilor acestora, în special a celor în vârstă, bolnavi sau netransportabili, asigură cu voluntari săptămânali activitățile de agrement naval, organizează celebrarea zilelor de naștere ale membrilor ligii prin variate servicii navale.

Fiecare membru al ligii navale primește lunar un exemplar al revistei "Puterea Maritimă" (Sea Power) care are și un supliment lunar - "Navy Leaguer", trimestrial - "Știrile Ligii Navale" și anual - Almanahul "Puterea Maritimă" (Sea Power).

Efectuează cursuri educaționale pentru tineret băieți și fete, interesați în istorie maritimă, activitate vamală sau tradiții. Obiectivul principal al programelor respective este insuflarea onoarei, patriotismului, curajului, autoeducarea, confidențialitatea și alte calități similare care să cristalizeze un bun caracter cetățenilor.

Liga Navală a SUA contribuie activ la procesul legislativ al marinei (la elaborarea actelor legislative in domeniu), colaborând cu instituțiile marinei militare și civile.

Liga Navală a SUA contribuie anual cu mai mult de 250.000 \$ pentru sprijinirea școlilor cu profil naval.

“AMINTIRI DIN CANARE”

(7) “În Las Palmas” (file de jurnal)

a) “Santa Catalina Park”

Am trecut de Cap Bojador și ne îndreptăm spre Las Palmas. Venind din larg, când te apropii de Gran Canaria și încep să se distingă contururile insulei, pe cele trei dealuri care se zăresc primele, devine tot mai vizibilă inscripția “Viva Barbara”. Greșesc sau nu, dar din câte am auzit, Sfânta Barbara este protectoarea marinarilor din aceste locuri.

Din comandă se aude vocea ofițerului de cart vorbind la U.K.W.: “Good morning, Las Palmas! I am romanian Trawler (...)”; se solicită trimiterea pilotului. După un scurt schimb de fraze cu “Harbour Master”, nava încetinește și curând se oprește în așteptare.

“Puerto de la Luz”, situat în partea de nord a insulei, era închis spre ocean pe mai bine de două treimi de un dig îngust și lung care, în anii ‘70, purta numele de “Muelle del Generalissimo Franco”, iar intrarea sau ieșirea din port se făcea numai cu pilot la bord.

De câte ori intram în Las Palmas, rămâneam în ancoră în bazin – pentru a nu plăti cheiajul, firește – iar deplasările la mal se făceau cu barca. Nu eram singurii care stăteau în ancoră, aveam alături nave sovietice, bulgărești și altele și se crease un frumos obicei de a-i duce și pe vecini la navele lor, dacă în momentul respectiv nu aveau barcă proprie.

După două luni în larg, Doamne, ce frumos suna comanda “Pregătiți barca”!

Bucuria era oarecum prematură, pentru că întâi trebuia să se întoarcă comandantul de la autorități, iar apoi să se anunțe când vine agentul de la poliția locală cu “Pass”-urile. De regulă, învoirile începeau a doua zi dimineța, dar barca era la apă și făcea curse comandate și ca să te strecuri până la mal nu era chiar imposibil. Era bună și o jumătate de oră, cât să bei o bere și să simți pământul sub picioare.

Toate bărcile acostau la un dig, numit “Muelle de Santa Catalina”, unde se găseau două chioșcuri celebre, la care găseai tot ce vrei și ce nu vrei, numite de toți, după numele patronilor – “La Antonio” și “La Manolo”.

Pe dig se ieșea în oraș, într-o piață centrală, veșnic animată de turiști și marinari – “Santa Catalina Park”.

Pe marginile pieței erau situate “Casa del Turismo”, având alături un bazar cu lucrări – mai mult sau mai puțin “de artă”, baruri, cafenele, chioșcuri cu vederi și mici magazine – ale căror prețuri ne făceau să nu zăbovim prea mult în dreptul lor. Dominând totul cu cele 26 de etaje, se înălța Hotelul “Don Juan”, despre care se spunea că ar aparține lui Onasis.

Prin palmieri se zăreau adesea mici stoluri de canari (albi, gălbui sau roz) – locuitorii “de baștină” ai insulelor – care își vedeau, ciripind, de treabă, fără să deranjeze pe nimeni. Periodic însă, năvăleau cu zarvă mare “pirajii” – stoluri de peruși viu colorați – care poposeau în câte un copac, umplând văzduhul cu țipetele lor. Dar nu asta era problema. Vai de cel care avea “norocul” să stea la masa unei cafenele chiar sub copacul respectiv! După numai câteva minute, avea nevoie urgentă de un duș și o altă cămașă.

Nu lipseau nici contrastele.

Pe partea dreaptă, cum veneai din port, în apropiere de luxosul Hotel “Don Juan” se afla un teren modest de mini-golf, iar la marginea acestuia un chioșc din scânduri (!!!) vopsite în albastru, unde “Señor Pepe” vindea “Cerveza Tropical” (bere) și “dragon de mare” uscat, care trebuia luat de coadă și bătut de teighea, ca să-l cureți de piele.

În împrejurimile pieței, la distanțe relativ mici, se aflau – cum era și firesc într-un oraș care trăia din turism – tot felul de baruri și cluburi de noapte: “Club Concorde” (Dance Every Night – Free Entrance), “Pacha” – cu al său “fantastico y espectacular Show afro-cubano”, “La Cacatua”, “El Papagayo”, “Alhambra-Club”-Discotheque și numeroase altele. Îmi amintesc că, pe înserat, pentru a atrage fetele în discotecă, agenți ai acestora împărțeau în piață niște bilete speciale “solamente para Chicas – for Girls only”, pe care era menționat “Tiket para una consumision gratis” – Free Entrance. Peste tot reclame, lumini și forfotă de turiști.

În această ambianță, nu departe de Santa Catalina Park, pe o stradă laterală, se afla un local cu totul original. Desprins parcă din filmele “Western”, cu ciment pe jos, un bar lung și butoaie în loc de mese, acesta oferea unei populații pestrițe, în continuă mișcare, “Vin de Mallaga”, la doar 4 Pesetas paharul.

Totul era învăluit într-o ceață albăstrie de fum de țigară, în care se estompau lumini și contururi, iar vocile se contopeau într-un murmur confuz și continuu. O atmosferă de tavernă, greu de uitat, dar și mai greu de descris.

La intrare, o firmă pe măsura interiorului: în mijloc, un butoi, din spatele căruia un tip rotofei și zâmbăreț, cu șorț, întindea mâna ținând o cană cu vin; de partea cealaltă, o vulpe roșcată, jigărită și tristă, se chinuia să-și scoată blana.

Nici azi nu știu dacă localul avea vreo denumire, dar era arhicunoscut printre marinari sub numele de “La Vulpea jupuită”.

“Vinul natural” de surcele, denumit aici “de Mallaga” era atât de parșiv că, singura dată când l-am gustat, după numai 2-3 pahare, în barca ce ne ducea la vapor, băteam darabana în bord acompaniindu-l pe doctor care, în picioare, cânta de răsuna portul: “O sole mio!”

(va continua)

Mihai Lucian CĂCIULEANU
Of. Electrician

PORTAVIONUL FRANCEZ CHARLES DE GAULLE

- În septembrie 1980, Franța lua hotărârea de a construi două portavioane cu denumirea convențională „Bretagne” și „Provence”, ele fiind menite să schimbe portavioanele „Foch” și „Clemenceau”, construite în anii '60.
- Contractul s-a semnat în 1986 cu o firmă din portul Brest; la baza proiectului au stat schițe din 1981 pentru un portavion atomic și alte proiecte executate.
- Vasul a fost gata la 14 aprilie 1989, dar a fost lansat la apă exact după cinci ani, în mai 1994; în 1995 s-au făcut curse de încercare, iar în iulie 2000 a intrat în componența flotei militare franceze, sub codul R91, cu denumirea „Charles de Gaulle”.

Portavionul Charles de Gaulle

Comanda Portavionului

- El măsoară 261,5 m lungime, 64,36 m lățime, 40.600 t deplasament și poate dezvolta constant o viteză de 27 de noduri și are o autonomie de 45 de zile, însă o instalație specială permite completarea rezervei în largul mării.
- Flotila aviatică de pe vas are 36 de aparate de vânătoare – bombardiere „Super etender” (putând fi schimbate cu Rafal M), 2-3 avioane E-2C – Hawkeze” și două elicoptere de cercetare-salvare AS 565 MB Panther”. Nu are aparate destinate căutării, descoperirii și distrugerii submarinelor. Forța de lovire a aparatelor de pe „Charles de Gaulle” e de 1,5 mai slabă decât cea a portavioanelor americane de tip „Nimitz”.
- E dotat și cu armament de artilerie și rachete specifice unei asemenea nave, destinate, în principal, atingerii obiectivelor aeriene în caz de pericol.
- Cisternele combustibilului aviatic pot cuprinde trei milioane de litri.
- Poate ambarca aproximativ 1 950 de persoane la bord, cu un supliment de 800 de militari în cazul transportului de trupe și în funcție de nevoi, e prevăzută posibilitatea de a găzdui un regiment de pușcași marini de circa 80 de membri.
- Costul portavionului: 3,2 miliarde de dolari, preț ce a produs asupra contribuabililor francezi aceeași impresie ca pentru senatorii americani, aflând cât costă primul portavion atomic din lume „Enterprise”. De aceea, realizarea celui de-al doilea portavion francez e amânată sine die.

Culese de Ilarion BARBU

(Ian. 2008)

Teoria Mării.

"E unii" care ne explică în fiecare zi că marea e albastră, dar ea e neagră. E o poveste care se repetă metodic și lumea o ia de bună, deoarece le place peștele pe gratis și perpelit cu puțin scandal neuro - erotic.

Marea a devenit o telenovelă plină de persoane semidocte, care ne tot explică de ce peștii înoată și nu se târăsc prin noroi, deoarece noi ăia mici nu am fost la acvariu sau la mare ca să vedem peștii în realitate.

Da, noi nu putem vedea peștii din cauza mării, care îi acoperă cu faldurile ei uneori cu miros puturos de alge obosite.

Și tot așa marea este un lait motiv, plin de spumă și spumante în funcție de anotimpurile și perioadele geologice pentru aburirea maselor, care cu gurile căscate sorb vorbele pline de maioneză ale șefului de stație.

Și peștii vin peste noi zilnic, trimestrial, anual, la patru ani, la cinci ani și poate și mai des, noi stăm, cu mâinile prinse strâns de cap și ne auto-sinucidem într-o tăcere mioritică sau poate a boilor, plini de morgă.

Și până la urmă nu există teoria mării ci cea a prostirii intensive, care are succes maxim de audiență, la orice oră astrală, boreală sau poate capitală.

Dar totul e o teorie și teoria nu este practică.

Dar câteodată, teoria te poate pune sub nivelul mării, cea plină de spume uleioase. Și așa marea ne ocupă viața, nouă celor care nu am avut bani să mergem la acvariu.

Cristian Cazacu

[Despre meciul României cu Olanda la Euro 2008](#)

Antrenorul Olandei își anunța jucătorii că vor juca un meci lejer contra României și dacă vor, pot să și marcheze, dacă nu, nu e nici o problemă, calificarea este asigurată. Nimeni n-are chef, și la un moment dat portarul Van der Saar zice :

- Băieți, uite ce zic eu, joc eu singur contra României, și voi mergeți într-un club, OK?"

Toți sunt de acord. La un moment dat deschid TV-ul și ce văd: 1-0 pentru Olanda, gol înscris de Van der Saar în minutul 5! Toți veseli, sting TV-ul și iar se pun pe băute... La capătul celor 90 de minute aprind din nou televizorul și.... "România 1 - Olanda 1, gol Mutu, minutul 90."

Fuga toți la stadion și la vestiare îl găsesc pe Van der Saar, disperat, cu capul în mâini...

- Ce s-a întâmplat, măi Van der Saar?

- Baiete, îmi pare sincer rău, am fost eliminat în minutul 6

...

[Si ce a urmat pentru Olandezi...](#)

Încrezuți nevoie mare, că de ... au bătut la scor și Franța și Italia iar pe români i-au umilit cu rezervele, olandezii au clacat în meciul cu Rusia. Rușii i-au învins cu armele lor, atacându-i continuu, și nu ar fi de mirare ca acești tineri fotbaliști fără „fițe” conduși de un bun antrenor olandez să ajungă în finala Campionatului European. Olanda -Rusia 1-3 (după prelungiri).

Trix și Flix sunt Mascotele Campionatului European de Fotbal 2008

Deși echipa noastră a jucat cu rezervele Olandei, în formație completă, cu 2 italieni celebrii „Mutu” – care nu ar mai fi intrat în cizma dacă înscria din penalty Italiei- și un „Chivu” aparent debordant, ambii firește preferând să nu-și piardă locurile de muncă (Fiorentina respectiv Internazionale Milano), au susținut Italia cum au putut sabotând și meciul cu Olanda.

Păcat de Bratu, Marica și alți jucători ofensivi care nu au fost convocați sau nu au apucat să joace, mai ales în meciul cu Olanda. Am apărat nimic și ne-am ales cu nimic.

Câtă dreptate avea Bölöni și noi ne uitam chiorâș la el, când spunea despre echipa națională a României că : ”nu este curajoasă și este lipsită de ambiție, deoarece a învățat să se mulțumească cu puțin”.

Marile sărbători religioase ale cireșarului

Sărbătoarea Rusaliilor – 15 iunie

Cade totdeauna la 10 zile după înălțare sau la 50 de zile după Paști, când a avut loc evenimentul sărbătorit și când evreii își serbau și ei praznicul Cincizecimii și durează trei zile. Este totodată sărbătoarea întemeierii Bisericii creștine, deoarece în aceeași zi, în urma predicii însuflețite a Sfântului Apostol Petru, s-au convertit la creștinism circa 3.000 de suflete, care au alcătuit prima comunitate creștină din Ierusalim, nucleul Bisericii de mai târziu.

Rusalie este cea mai veche sărbătoare creștină împreună cu cea a Paștilor, fiind prăznuită încă din vremea Sfinților Apostoli.

De Rusalii, are loc sfințirea hotarelor, iar câmpurile sunt stropite cu agheasmă. În biserici se împart ramuri verzi de salcie sau de tei.

Rusalii provine din latină: Rosalia - sărbătoarea trandafirilor. Constă în depunerea de trandafiri - rosae - pe morminte. Rusaliile sunt femeile fabuloase din categoria lelelor, în mitologia românească, fiicele lui Rusalim împărat. Conform credinței populare, Rusaliile le iau oamenilor mințile. Poporul a inventat și remedii împotriva acestor acțiuni ale lelelor, fie preventive - pelinul și usturoiul purtate la brâu, în sân ori la pălărie - fie medical-exorciste, jocul călușeresc dansat pe trupul unui bolnav "de lele" (Călușării). Acest mit a fost suprapus ulterior peste sărbătoarea creștină postpaschală a Cincizecimii și a devenit Duminica Rusaliilor când casele sunt îmbodobite cu ramuri verzi.

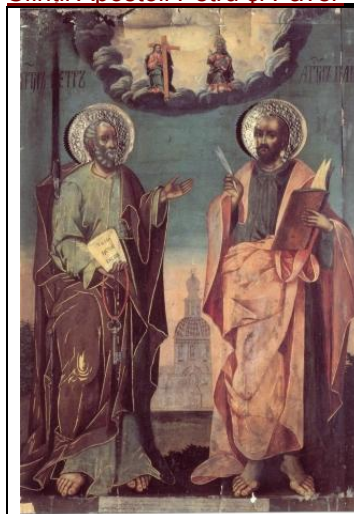
Sărbătoarea este legată de abundența vegetală a verii.

Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul - Sânzienele-Drăgaica – 24 iunie

După semnul ce a venit din ceruri „Sfântul Ioan Botezătorul a descoperit lumii faptul că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu. Ioan fiul lui Zaharia și al Elisabetei se retrage de tânăr din lume, predicând schimbarea vieții prin întoarcerea la Dumnezeu, pentru o viață nouă pe care o va aduce Mesia. Sfântul Ioan Botezătorul muștra pe oricine se abătea de la ascultarea față de Dumnezeu, fapt ce a condus prin porunca regelui Irod Antipa la uciderea sa în temnița din Maherus.

Sânzienele-Drăgaica coincid cu sărbătoarea creștină a Nașterii Sf. Ioan Botezătorul. Ritualul este de origine agrară, care vizează belsugul și protecția culturilor, în special al cerealelor. Sărbătoarea reprezenta un mod de prezentare a fertilității de către un grup de fete, ritual cu care se terminau obiceiurile agrare din perioada când se coceau roadele, în special grâul. Drăgaicele au puterea să ferească culturile de foc. Drăgaica face ca fructele să se coacă mai repede, ocrotindu-le de stricăciuni și putrezire.

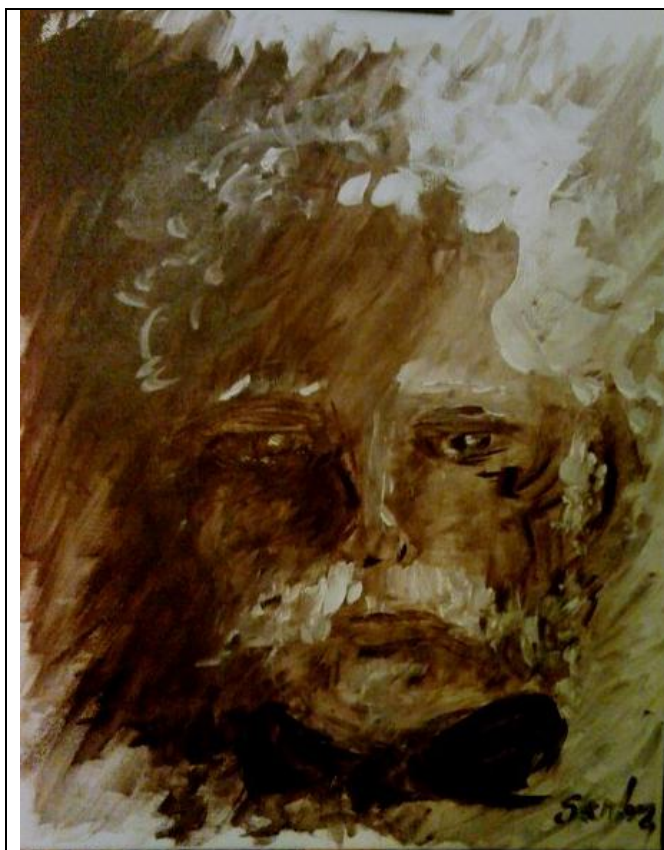
Sfinții Apostoli Petru și Pavel – 29 iunie

Sf.Petru -Numele său evreiesc era Simon însă Iisus l-a schimbat în Petru sau Chefa (Piatră)., S-a născut în Galileea în anul 10 î.Hr. Era iudeu. Petru este fratele Sf.Apostol Andrei –cel care a adus creștinismul în țara noastră. Avea meseria de pescar și era căsătorit. Înainte de a deveni Apostol al lui Iisus și-a făcut ucenicia la Sf. Ioan Botezătorul. După o minune înfăptuită de Iisus pe când pescuia, Petru este chemat să devină „pescar de oameni”. În ultima parte a vieții a trăit la Roma unde a și fost crucificat cu capul în jos pe data de 29 iunie, anul 67.

Sf.Pavel - Deși nu a făcut parte dintre cei 12, este considerat cel mai mare propovăduitor al învățaturii lui Hristos. S-a născut între anii 1-5 d.Hr. în Tars dintr-o familie de iudei de seamă. Era fariseu și cetățean roman deși făcea parte din seminția lui Beniamin. Numele său evreiesc este Saul care înseamnă furtună. Studiază la școala marelui învățat Gamaliel, devenind zelos păzitor al legii și aprig prigonitor al creștinilor. Participă chiar la uciderea Arhidiaconului Stefan, păzind hainele ucigașilor.

Material cules și prelucrat de:
Nicu Stănciulescu – Ofițer Maritim

„BĂTRÂNUL”

Pictat de :
DANIEL ȘERBAN

Câteva date despre autorul acestui minunat tablou:

- s-a născut în data de 15.09.1979;
- este membru al Ligii Navale Române - Filiala București din anul 2006;
- a absolvit A.S.E. Constanța;
- în prezent este angajat în Ministerul Transporturilor, la Direcția Generală Transport Naval, având funcția de Expert Asistent;
- Hobby-uri : Muzica și Pictura.

ZIUA DUNĂRII - 29 iunie

În data de 29 iunie 1994, la Sofia, a fost semnată Convenția privind cooperarea pentru protecția și utilizarea durabilă a fluviului Dunărea. Acest document asigură cooperarea dintre guverne, organizații non-guvernamentale (ONG-uri), instituții de cercetare și industrie, toate acestea consolidându-se, de altfel, în timp.

În anul 2004, la propunerea reprezentanților țărilor riverane, Comisia Internațională pentru Protecția Fluviului Dunărea (ICPDR) a declarat data de 29 iunie "Ziua Dunării" – zi de celebrare a succeselor obținute în efortul uriaș de a face Dunărea mai curată, zi care motivează și inspiră acțiuni viitoare pentru acest fluviu și afluenții săi.

Prima ediție a „Zilei Dunării” - 29 iunie 2004, a beneficiat de participarea a 13 țări, a mii de organizații și milioane de locuitori care trăiesc în bazinul hidrografic al fluviului Dunărea, invitați din afara spațiului dunărean, în cadrul celor peste 1000 de evenimente fastuoase.

Dunărea, al 2-lea fluviu al Europei (dupa Volga) și al 26-lea din lume, parcurge aproximativ 2.860 km: izvorește din estul Munților Pădurea Neagră - Germania și se varsă în Marea Neagră prin Delta României și Ucrainei, străbătând 10 țări: Germania, Austria, Slovacia, Ungaria, Croația, Serbia, România, Bulgaria, Moldova, Ucraina și 4 capitale: Viena, Bratislava, Budapesta și Belgrad.

MAXIME

- Omul nu poate iubi fără să se iubească. *Albert Camus*
- Nu vorbi și nu face nimic rău nici chiar când ești singur. Învață să te rușinezi mai mult de tine decât de alții. *Democrit*
- Experiența este acel lucru care ne face să ne recunoaștem greșelile atunci când le repetăm.

GLUME

- Doctore, nu mai înțeleg nimic, de câte ori îmi beau ceașca de cafea, începe să mă doară doară ochiul drept !
- Nu e nimic grav. Nu trebuie decât să scoateți lingurița.

LA LICITAȚIE DE SUVENIRURI DE PE „TITANIC”...

Transatlanticul „Titanic”, care s-a scufundat în 1912, face și acum... valuri. De această dată, la casa engleză de licitații *Aldridge&Son* din comitatul *Wiltshire*.

TITANIC – Pictura de Rodney Charman

Ea a scos la licitat circa 360 de obiecte scoase la suprafață din epava navei. Printre ele, scrisori ale pasagerilor, obiecte personale, dar și o telegramă trimisă de compania *White Star Line*, căreia îi aparținea vasul. Este vorba de un răspuns dat unui senator american, care întreba despre soarta fiicei sale și a ginerelui. I se răspundea că toți pasagerii ambarcați sunt salvați, iar vasul staționează într-un loc nepericulos.

Când a ieșit la iveală tragedia *Titanicului*, nici un funcționar al companiei n-a recunoscut că a expediat o telegramă atât de dătătoare de speranțe,

care în fond, s-a dovedit o crasă dezinformare.

Dintre obiectele licitate cu o sumă uriașă – 43.000 de lire sterline – s-a aflat o vestă de salvare. Este a șasea ca număr, dintre cele ce-au parvenit până acum din fundul oceanului.

În aprilie 2006, la altă licitație, un medalion al pasagerei Helen Churchill Candy a stabilit un record mondial. Piesa, înfățișând-o pe mama pasagerei înecate, s-a vândut cu 58.000 de lire sterline.

Culese de Ilarion BARBU

Toshiba a lansat *Portege R500-S5007V*, **cel mai ușor laptop din lume**. Portabilul beneficiază de o memorie SSD de 128 GB, o autonomie de opt ore, un procesor Intel Core 2 Duo de 1,33GH. Laptopul are o grosime de 1,96 centimetri și cântărește **1,08 kilograme**, spre deosebire de MacBook Air de la Apple, care cântărește 1,36 kilograme și de Thinkpad X300 de la Lenovo, care are greutatea de 1,33 kilograme.

Sursa: Ziarul Financiar

De ce toamna frunzele își schimbă culoarea?

Frunzele copacilor și alte plante conțin 3 pigmenți principali: caroten, antocianina și pigmentul fotozintetic, clorofila, care captează razele solare transformându-le în hrană pentru plantele respective. Deoarece clorofila este pigmentul abundent, aceasta conferă frunzelor culoarea verde primavara și vara. Un alt compus chimic din frunze este auxinul care controlează un strat special de celule ce se află la baza fiecărei tulpini – numit parenchim. În sezonul de dezvoltare, auxinul previne acest strat să crească și blochează nervurile care conectează frunzele cu restul sistemului circulator al plantei.

Totuși când se apropie toamna, cu zilele ei mai scurte producția auxinului este stopată iar acest lucru conduce la întreruperea circulației apei, nutrienților în frunze. Când acest lucru se întâmplă, clorofila se dezintegrează rapid, lăsând loc carotenoidelor să acționeze în așa fel încât plantele să capete galbenul arțarului și antocianinei ce conferă culoarea portocalie și roșie a frunzelor de mesteacăn sau stejar.

Când Soarele nu mai este la fel de puternic, antocianina este mai puțin activă rezultând astfel coloritul galben-portocaliu al copacilor.

Sursa: Science Daily

Adresăm calde felicitări tuturor marinarilor României pentru cele două sărbători:

- **24 iunie : Ziua Apelor**
- **29 iunie : Ziua Dunării**

Așteptăm în continuare: propunerile, sugestiile și articolele dumneavoastră
Pentru relații : Tel/fax: 319.61.05   Nicolai Stănculescu sau Florin Gusman